ДНЕВНИКЪ XXX.

Засѣдание отъ 22-ий Ноември 1880 година.

Подъ Прѣдсѣдателството на Ив. Евстр. Гешова.

Засѣданието ся отваря на 1 часътъ по пладнѣ, въ присѫтствието на 35 чл. Отсѫтствуватъ, безъ отпускъ: Рабинъ Ефенди, Аристагесъ Ефенди. П. Крьстевъ, Наумовъ, Хакановъ, Матакиевъ, Юруковъ, Найденовъ. Х. Исмаилъ Бей, Д-ръ Вълковичъ, Астарджиевъ и Хинтлианъ; по болесть: М. Аргирияди, Д. Аргирияди и Митроп. Амвросий; съ отпускъ: Епископъ Франческо, Величкевъ, Тилевъ и Стояновичъ.

Маджаровъ прочита протоколътъ отъ 14-ий Ноември, който ся приема безъ измѣнение.

Саллабашевъ прочита едно прошение.

Пристѫпва ся къмъ 1-ий прѣдметъ на дневний рѣдъ, къмъ прочитание рапортътъ на прошетарната коммиссия.

Пьрвитѣ петь резолюции на коммисията ся приематъ безъ възражение.

Прочита ся 6-та резолюция.

Папазовъ казва, че, както на всички е извѣстно, миналата година Шмидъ, безъ да ся допита или отъ Гл. Управитель, или отъ Областното Събрание, наложи единъ много неумѣстенъ данъкъ. Н. Сиятелство унищожи тоя данъкъ и отъ княжеството минуваха стоки за Цариградъ свободно, безъ да заплащатъ мито. Обаче на 20 Юний тая година, трима жандари спиратъ двама търговци вредъ пѫтя и имъ казватъ да заплатятъ мито. Тѣ, като знаяли, че много други тѣхни събратия изнесоха стоки безъ да платятъ мито, не носили съ себѣ си пари. Тогива жандаритѣ ги хващатъ и врѣщатъ въ Сливенъ, като хайдути. Властьта поисква отъ нихъ гюмрюкъ. Понеже Дирекцията на Финаисититѣ, продължава Папазовъ, не извѣсти официално, че за напрѣдъ ще ся зима мито на стокитѣ, които ся изнасятъ, понеже гюмрукъ ся поиска на двамата Казалѫшки търговци, не на границата, а вєрѣдъ Източна Румелия, той счита зетото мито за кражба, за хайдутлукъ, затова прѣдлага да ся вьрнатъ тия пари на търговцитѣ.

Я. Груевъ, Воденчаровъ и Д-ръ Вълковичъ, протестиратъ противъ думитѣ на Папазова и го молятъ, да си земе думитѣ назадъ.

Прѣдсѣдательтъ забѣлѣжва на Папазова, че, ако той не си оттегли думитѣ назадъ, ще ся принуди да му наложи прѣдвиденитѣ отъ Вѫтрѣшний Правилникъ наказания.

Папазовъ казва, че не е овчаринъ, а депутатъ, който е дошель въ камарата да пази интереситѣ на народътъ. Обаче, тъй като думата хайдутлукъ не е била добра, той я замѣня съ думата незаконость, несправедливость.

Янкуловъ казва, че си нѣматъ мѣстото думитѣ на Папазова, защото правителството не би постжпило, тъй ако да не биха го принудили нѣкои специялисти търговци. И, наистина, прибавя той, сегашното правителство, като глѣдаше, че населението нѣма добитъкъ, въ начало издаде заповѣдъ да не ся зима мито на добитъкътъ, що минува въ И. Румелия. Обаче, нѣкои специялисти търговци ся възползуваха отъ това, купуваха отъ княжеството евтинъ добитъкъ и послѣ го продаваха въ Турско. Тогива правителството ся усѣти и тутакси повелѣ да ся зима мито, което по напрѣдъ бѣ вдигнато, въ ущербъ на Областний ковчегъ, за въ полза на тукашното население, а не на частни интересанти лица.

Д-ръ Странски забѣлѣжва, че Събранието нѣма защо да ся занимава съ тоя въпросъ, защото резолюцията на коммисията е твърдѣ добра. Колкото за думитѣ хайдутлукъ и несправедливость, той казва да ги оттегли Папазовъ.

Х. Д. Бояджиевъ казва, че Папазовъ, като иска да защищава съдружницитѣ си, обвинява правителството, че ги е задържало 11 деня въ Сливенъ. Обаче нее така, защото правителството като си зе правото въ Сливенъ, остави търговцитѣ свободни, нъ тѣ останаха тамъ да протестиратъ чрѣзъ Папазова, че имъ ся зело митото неправедно.

Папазовъ казва, че той не рѣкалъ, че правителството прави хайдутлукъ, а Директорътъ на Финансиитѣ.

Прѣдсѣдателтъ поканва Папазова, да си земе думитѣ назадъ, защото съ това той подпада подъ наказанията на 51 членъ.

Папазовъ оттегля думитѣ си.

И така ся приема 6-та резолюция на коммиссията.

Прочита ся 7-та резолюция.

Бояджиевъ казва, че клеветата противъ Сливненский префектъ си нѣма мѣстото, защото той направи потрѣбното и дѣлото е на изслѣдване. А причината, че то ся бави, е спорътъ между двамата изслѣдователи. Колкото за резолюцията на комисията, забѣлѣжва, че, ако тя ся приеме отъ Събранието, той не види, какво удовлетворение ще бжде за бѣдната майка. Той мисли, че комисията не би рѣшила така, ако би знаяла, че капитанъ Любомски приема да ся сжди въ гражданско сждилище и даже е далъ писменно това си съгласие.

Стамбуловъ прѣдлага, да ся испрати прошението до Дирекцията на милицията, защото граждан китѣ сждилища не сж компетентни да сждатъ военни лица. Ако ся испрати до Дирекцията на Правосждието ще стане сжщото, както стана и съ капитанъ Райковичь.

Гл. Секретарь казва, че Областното Събрание не е сждилище та да рѣшава за компетентность. За това моли да ся прѣкжснатъ такива разисквания, които сж работа на защитницитѣ.

Герджиковъ забѣлѣжва, че комисията доста добрѣ е направила, като е рѣшила да ся испрати прошението до Дирекцията на Правосждието за да го прѣпрати на надлѣжното сждилище. След., тя знае кждѣ да го испрати и не трѣбва да ся учи.

Стамбуловъ оттегля прѣдложението си.

Приема ся резолюцията на коммисията.

Осмата резолюция ся приема безъ възражение.

Прочита ся 9-та резолюция на комисията.

Стамбуловъ пита официяльната трибуна, какво е направило правителството съ ланското прошение за освобождение на нѣкои заточени въ Сибиръ, което Събранието испрати на Н. Сиятелство.

Глав. Секретарь отговаря, че, понеже ланшното прошение бѣше много просто и недостатъчно за да ся иска освобождение, стана нужда да ся поискатъ свѣдения отъ префектътъ. Обаче и той не можелъ да намѣри рѣшението, съ което ся осжждатъ тия хора. Нъ, подиръ това, дойде друго подобно прошение. Тогава Н. Сиятелство отправи прошението на Русский генералънъ консулъ въ града. Той отговори, че не смѣе да ся отнесе до Русското правителство за милость, защото ся изискватъ нѣкои формалности, па и да ся относе пакъ ще трѣбватъ рѣшенията.

Ив. Ст. Гешовъ приема резолюцията на коммиссията, тъй като не ще ся изгуби нищо, ако ся испрати прошението на Гл. Управитель, който е свободенъ да употрѣби каквито срѣдства иска за удовлетворение на такива прошения.

Гласува ся резолюцията на комисията и ся приема.

Приематъ ся тоже и 10 и 11 резолюции на коммиссията.

Пристжпва ся къмъ 2-й прѣдметъ на дневний рѣдъ.

Дагоровъ прочита рапортътъ на комисията върху прѣдложението за нѣкои промѣнения въ Вжтрѣш. Правилникъ. И прѣдлага да ся разисква *веднага*.

Това прѣдложение ся отхвърля.

Енчевъ прѣдлага, да ся турне то за 1 й прѣдметъ на дневний рѣдъ въ идущето засѣдание, което прѣдложение ся приема.

Пристжпва ся къмъ 3-й прѣдметъ на дневний рѣдъ, къмъ разисьването на законопроектътъ за селската полиция.

Прочита ся членъ 10, който ся приема безъ измѣнение.

Членъ 11 ся приема съ прѣдложението на Зюхди Ефенди, което е: жителитѣ на една община отъ 18—40 години и пр., а не, както е въ законопроектъть, отъ 18—25 години.

Членове 12, 13, 14 и 15 ся приематъ безъ измѣнение.

Прочита ся членъ 16.

Коммиссията прѣдлага 2 измѣнения въ тоя членъ. Тѣ сж: *безъ да е болснъ*, вмѣсто безъ причина на болесть, и 6 гр., вмѣсто 8 гроша.

Ив. Ст. Гешовъ казва, че безъ причина на болесть е по добрѣ изразено, защото, ако нѣкой самичакъ не е боленъ, може да е боленъ нѣкой отъ челядьта му. Колкото за заплатата на ония, които отиватъ вмѣсто другиго въ нѣкой взводъ, тя зависи отъ разнитѣ обичаи и само практиката ще покаже, колко трѣбва да ся заплаща.

Гл. Секретарь казва, че не може да ся съгласи съ измѣнението на коммиссията, защото може да ся случи, нѣкой да има много боленъ въ кжщата си. Тогива, дали той безъ друго трѣбва да иде да испълнява нощна стража. Той изявява желание дору да ся притури: *или по друга законна причина*.

Алинея 1 и 2 ся приематъ.

Въ 3-та алинея Герджиковъ прѣдлага 8-тѣ гроша да ся замѣнятъ съ 4.

Х. Д. Бояджиевъ казва, че 4 гр. е малко, за това той прѣдлага, да ся измѣнятъ въ 5 гр. златни.

Папазовъ прѣдлага, да ся каже отъ 5—10 гр.

Герджиковъ оттегля прѣдложението си и подкрѣпя Бояджиевото.

Прѣдложението на Папазова не ся подкрѣпя.

Гласува ся прѣдложението на Х. Д. Бояджиева и пада.

Гласува ся прѣдложението на коммиссията и ся приема.

И така, 3-та алинея ся приема съ поправката на коммиссията.

4 алинея си остава както си е прѣдставена отъ правителството.

17, 18 и 19 чл. ся приематъ безъ измѣнение.

Прочита ся чл. 20. Първата му алинея ся приема, както си е прѣдставена отъ правителството. Втората му алинея ся приема съ поправката на коммиссията. Къмъ 3-та алинея на 20 членъ ся притуря прѣдложението на Д ръ Дагоровъ, съ поправката на Герджикова, което е: въ всяко село старший трѣбва да бѫде воененъ, който да прѣгледва оржжието на взодоветѣ и да ги упражнява въ празднични дни.

Членове 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 и таблицата ся приематъ както си ся прѣдставени отъ правителството.

Златаровъ прѣдлага, да ся гласува тоя законопроектъ изцѣло, тъй като не сѫ станали нѣкои сѫществени измѣнения.

Прѣдсѣдательтъ напомнюва на Златарова, че това е противно на Вѫтрѣш. Правилникъ.

Янкуловъ моли Събранието, да му изволи да даде нѣкои изяснения за 8 членъ отъ настоящий законопроектъ, а именно за прѣдварителното мнѣние, което коммиссията забѣлѣжва въ протоколътъ си съ прѣдварителното съгласие.

Странски прѣдлага, да ся възложи на бюрото да поправи тая погрѣшка, както е възложило това и за други законопроекти.

Прѣдложението на Странски ся приема отъ Събранието.

Янкуловъ явява на Събранието, че коммисията за законопроекти отъ Дирекцията на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла е приготвила рапортъ върху законопроектътъ за Санитарното Управление, и пита, дали то желае да чуе тоя рапортъ.

Събранието желае. Планински прочита тоя рапортъ.

Караджовъ прочита рапортътъ на коммиссията по законопроектатѣ отъ Дирекцията на Просвѣщението и Милицията, върху законопроектътъ за ученето въ Източна Румелия.

Слѣдъ това, Събранието приема за 1-й прѣдметъ на дневний рѣдъ въ идущето засѣдание, въ Понедѣлникъ, прѣдложението за измѣнение на Вѫтрѣшний Правилникъ и отлагането на днешний дневенъ рѣдъ.

Засѣданието ся вдига на 5 часътъ вечерьта.

Прѣдсѣдательтъ: **Ив. Ев. Гешовъ.**

Подпрѣдсѣдатели: **Наумовъ**, **Янкуловъ**

Секретари: **Саллабашовъ**, **Маджаровъ**